

5. søndag efter trinitatis

Mattæus 16,13-16

Klippen

Simon kalder Jesus for Kristus, den levende Guds søn. Det får Jesus til prompte at kalde Simon for Peter, som på græsk betyder klippe. Peter er den klippe, som Jesus vil bygge sin kirke på.

Navnet Peter er således et hædersnavn. Klippe signalerer noget fast, varigt og urokkeligt. Gud bliver da også ofte sammenlignet med en klippe, som når salmisten i Det gamle Testamente søger tilflugt hos Gud og beder ham: "Vend dit øre mod mig, red mig i hast, vær min tilflugts klippe, den borg, hvor jeg finder redning. For du er min klippe og min borg,..." (Salme 31,3-4a)

Ⲁ

Der er imidlertid forskel på den måde henholdsvis et menneske og Gud er klippe på.

Klippe er forbundet med en varighed, en fasthed og en styrke, som intet menneske har, heller ikke disciplen Peter.

Disciplen Peter er ganske vist hurtig til at bekende sin tro på Jesus som Kristus, og han er også den af disciplene, som hurtigst træder frem og følger i Jesu spor. Som dengang disciplene var ude på Genezareth sø, og de da så Jesus komme gående på vandet. Hvad gjorde Peter så? Han gik ud til Jesus, gik på vandet, men han faldt straks igennem. Han var tung som en klippestykke.

Peter er i det hele taget den discipel, som let falder igennem.

Tænk på den nat, hvor Jesus blev taget til fange! Peter havde kort tid før den samme aften ved nadverbordet, afvist Jesu påstand om, at nogle af

dem, disciplene, skulle fornægte og forråde deres mester. Men selvom Peter med fasthed i stemmen affejede, at noget sådant skulle ske, så var det ham, der inden hanen galede den næste morgen, havde fornægtet Jesus tre gange. "Jeg kender ikke det menneske, Jesus", sagde han både til tjenstepigen udenfor i gården og hende i portrummet, som konfronterede ham med, at han lignede en af Jesu disciple.

Klippen Peter fornægtede sin Herre. Han blev bange, gemte sig i skyggen og lod sin ven i stikken, da det gjaldt.

Den fremragende byzantinske hymnedigter Romanos, som levede i det sjette århundrede, udmaler i en af sine fortællende salmer Peters svigt. Salmedigteren spørger her anklagende disciplen, da han overfor en af tjenstepigerne har løjet og afvist sit venskab med Jesus: "Hvorfor, Peter, lod du dig forstene af den unge kvinde".

"Hvorfor, Peter, lod du dig forstene af den unge kvinde". Spidsfindigt forbinder salmedigteren her Peter som klippe og som den, der svigtede sin herre og ven. Angsten og frygten for, hvad det ville koste ham at vedkende sig at være Jesu discipel, gjorde Peter bange, fik ham til at forstene og benægte sit følgeskab, venskab og discipelskab.

Betegnelsen klippe er således en tvetydig prædikat, når det bruges om os mennesker. Ordet klippe fortæller her om såvel styrke som svaghed, standhaftighed som svigt og forstening.

Ⲁ

Gud, derimod, er den entydige klippe, vores tilflugtsklippe, den bestandige og beskytteren. Gud holder fast og slipper os ikke. Han griber fortsat ud efter os, som dengang på Genezareth sø, hvor han greb ud efter Peter.

Gud rækker fortsat sin hånd ud mod alle, der falder igennem, svigter, forstener eller er ved at synke til bunds i verdens dyb. Og han byder sig til som det faste sted og som den sikre favn.

Jesus siger det selv et andet sted i Matthæusevangeliet: "Kom til mig, alle I som trætte og tyngde af byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er gavnligt, og min er byrde let(Matt 11,27-30).

Med en sådan opfordring i ryggen kan vi trygt gå afsted og turde håbe på, at vi må bygge med på Guds kirke på jord og være del af hans levende menighed her.

Gud, hjælpe os dertil. I Jesu navn. Amen

Biskop Elob Westergaard
Korsbrødregade 7
DK-6760 Ribe
eve(at)km.dk